

Schrijver: Eveline Bouman-de Wit

Coverontwerp: Harry Bouman

Illustraties: Harry Bouman (tenzij anders vermeld)

ISBN: 9789402102055

© Eveline Bouman-de Wit

WEET WAT JE DATE	5
NIKKI.....	8
SLAAPKAMERGEHEIMEN	10
HET BRABANTSE LAND.....	12
KLEINE WERELD	14
MÁNNEN!	16
FIJN! EEN DAGJE STRAND!	19
VOOR EEN BIJZONDER PERSOON	23
ALGEMEEN BESCHAAFD BRABANTS.....	24
NIKKI IS BOOS.....	26
GEHEIMEN, GEHEIMEN	28
MULTITASKEN OP VAKANTIE	31
VIES VARKENTJE	34
FOUTE LAARZEN EN GEKKE POSTCODES.....	36
VERMIST.....	40
WAT MEN ZOAL MET EEN TROUWJURK DOET	43
ULTRAKORTE BLOG.....	46
HET MOET NIET GEKKER WORDEN	47
LOGEERPARTIJTJE	50
TANTE ANNIE	54
EEN NIEUW RIJBEWIJS	56
DE LEUKSTE KINDERUITSPRAKEN.....	58
LIEVE OMA.....	64
NIEUWE SLAAPKAMERGEHEIMEN	66
MÁNNEN! TWEE JAAR LATER	68
HERINNERINGEN	70
GESPREK TUSSEN GEHUWDEN	72
BEZUINIGEN... OF TOCH NIET?.....	74
NIKKI IS ZOEK... ALWEER...	77
MIJN MAN KAN WÉL MULTITASKEN!	80
REGEN, WIND EN HEEL VEEL PECH	82
VAKANTIE IN BRABANT.....	86
MINDFULNESS	90
HULLIE, GULLIE EN ZULLIE	92

BIKINI'S EN BEJAARDEN.....	94
DE TELEFONISCHE VERKOPER.....	98
TECHNIEKPANIEK.....	100
VAKANTIEPERIKELEN	102

WEET WAT JE DATE

Dankzij de moderne media hoef je de deur niet meer uit om een leuke date te scoren. Je meldt je aan bij een datingsite, vult de gewenste soort, maat en kleur in en kunt vervolgens kiezen uit een scala aan mannen of vrouwen die voldoen aan jouw wensen. Wel of niet roken, een kinderwens of niet: ongewenste elementen kunnen bij voorbaat worden uitgesloten.

De categorie "wanhopig" dient zich onmiddellijk aan en is herkenbaar aan de snelheid waarmee ieder nieuw exemplaar op de site benaderd wordt. De wanhopige is niet veeleisend. Toen ik in een ver verleden deelnam aan het datinggebeuren liet ik een kennis zien hoe het allemaal in zijn werk ging. Daartoe moest ze wel een profiel aanmaken, dat beperkt bleef tot de tekst "volgt nog". Onmiddellijk kreeg ze een reactie: "leuk profiel!" De geïnteresseerde viel in ieder geval geen kieskeurigheid te verwijten.

Na de groep der wanhopigen kan wat mij betreft direct een volgende – rijkelijk vertegenwoordigde – categorie uitgesloten worden: de "ik ben niet origineel, maar wel voor elk wat wils" categorie. Deze personen lijken maar niet te kunnen besluiten of ze nou heel gezellig en sociaal, dan wel zeer huiselijk zijn, en zijn het derhalve allebei om het iedereen naar de zin te maken. Ze zijn herkenbaar aan hun standaardtekst, het bezit van wijnkennis en een open haard, en het hanteren van een motto. Dat laatste kan "pluk de dag" zijn, "carpe diem" voor de intellectuelere, of "een dag niet gelachen is een dag niet geleefd". Voor het overige verloopt de tekst ongeveer als volgt: "ik ben sportief, reislustig en ga graag uit met mijn vrienden, maar vind het ook fijn om thuis

te zijn met een goed glas wijn bij de open haard." Make up your mind, maar ik zoek even verder als je het niet erg vindt.

Na het uitsluiten van de wanhopigen en de datingobjecten zonder eigen mening of persoonlijkheid kan er serieus gescreend worden. Houd daarbij rekening met enige overdrijving. Van mijn "slanke" date zag ik na de buik pas de rest tevoorschijn komen, en de date die volgens de profielfoto rechtstreeks uit een modellenblad leek te stappen was inmiddels tien jaar en het dubbele aan kilo's gevorderd, en was in niets te herkennen aan de overmatig flatteuze foto.

Het daten hoeft niet altijd even geslaagd te zijn maar levert op zijn minst bijzondere ervaringen op. De persoon waarmee het digitaal geweldig klikte stuurde daags voor de ontmoeting nog een extra foto op, wat handig was voor de herkenning van de juiste man tussen al het volk dat zich rondom de Sint-Jan zou bevinden. De foto bracht me enigszins aan het schrikken vanwege het hoge kakgehalte in de gehele entourage. Bezorgd stuurde ik een mailtje met de vraag of hij niet "kak" was. Een tijdig antwoord had een rampzalige date kunnen voorkomen, want het mocht wel duidelijk zijn dat dat niet geheel mijn smaak zou zijn. De man had besloten het antwoord pas te geven door demonstratief op de ontmoetingsplaats te verschijnen gehuld in een gele spencer, een ruitjesbroek, ruitjessokken en instappers. Beleefd besloot ik mijn schrik te verbergen en er wat gezelligs van te maken, onder het mom van "nu we er toch zijn". De kakker dacht daar anders over en hoe ik ook mijn best deed om belangstelling te veinzen en het gesprek gaande te houden: met zijn ongeïnteresseerde houding stak hij niet onder stoelen of banken dat ik ver beneden zijn waardigheid was. Dat de afscheidszin "we mailen nog" een leugen was, wisten we beiden.

Daten is leuk. Het is alsof je een snoepwinkeltje binnenkomt en een snoepje uitzoekt om vervolgens uit te vissen of het ook echt lekker is, en ze zijn er in alle smaken. Mij heeft het verschillende interessante ervaringen rijker gemaakt. Het snoepwinkeltje is voor mij echter inmiddels gesloten. Het lekkerste snoepje leeft namelijk gewoon bij me in huis. Hij is niet wanhopig, wél origineel en vooral niet kak. Mijn ideale date.

NIKKI

Ruim voordat de wekker afloopt word ik gewekt uit een diepe slaap. Een paar seconden duurt het om te beseffen wat er aan de hand is en dat dit niet in mijn dromen gebeurt.

Onze pup Nikki is wakker. En als Nikki wakker wordt, gaat ze jodelen. Hoewel dit geluid op zich al voldoende is om je naar beneden te doen spoeden, doet Sammy mee. We hebben geprobeerd hem daar vanaf te brengen, en hoewel er geen reden voor is, en de macht der gewoonte inmiddels de reden geworden is; als Nikki jodelt, dan huilt Sammy. Als een wolf. Dat geluid is pas echt doordringend; daar kan Nikki niet tegenop. In het donker, om mijn lief die er tot nu toe doorheen slaapt niet wakker te maken, zoek ik op de tast naar een broek en een paar sokken. Zachtjes vloek ik omdat het niet lukt, terwijl het geluid, waartegen onze goed geïsoleerde woning niet bestand is, op volle sterkte doorgaat. Nikki slaapt in de bench. Als dat niet zo was, dan vonden we 's morgens ongetwijfeld een plas op de crèmekleurige suède bank, aangevreten planten en vernielde kussens.

Ik bevrijd Nikki uit de bench. Ze wil plassen, poepen en spelen, in die volgorde. Aangezien ik voor de helft in pyjama gekleed ben mag ze de eerste twee dingen in de tuin doen. Aan de riem, dat wel, anders spit ze de tuin om en daagt ze me uit om mijn best te doen haar te pakken te krijgen. Binnengekomen spurt ze naar haar mandje, gaat er ondersteboven in hangen en gaat met haar flapoortjes naar beneden als een bezetene aan de mand knagen. Het kan geen kwaad. Het is hard kunststof en het weerhoudt haar ervan zich tegoed te doen aan de poten van onze nieuwe houten Ikea-stoeltjes.

Ik eet een boterham en zet Nikki weer in de bench, en houd mijn hart vast terwijl ik weer naar boven ga. Gelukkig, het blijft stil.

Ik kruip nog even lekker tegen mijn lief aan. Een uur later worden we gewekt door de echte wekker.

SLAAPKAMERGEHEIMEN

Over het algemeen ga ik vroeger naar bed dan mijn wederhelft. Mijn geluk, zijn pech. Want meestal lig ik al te ronken wanneer hij gaat slapen. Mocht dat niet het geval zijn, dan kan ik luisteren naar het vaste ritueel.

Hij begint op zijn linkerzij. Wanneer de slaap inzet, wordt dat aangekondigd met een zacht kreuntje. Tot zover nog best schattig, maar dan begint het smakken. Smakken is eigenlijk niet het juiste woord, maar een naam voor dit fenomeen moet volgens mij nog bedacht worden. Het lijkt alsof de tong dikker is geworden en vruchteloze pogingen doet een geschikte plaats in de mond te vinden. Uiteindelijk vindt onder het slaken van een diepe zucht de draai naar de rug plaats. Slecht nieuws. Nu gaat er gesnurkt worden. Tijdens dit snurken ligt de tong nog steeds dwars zodat een en ander klinkt als een akelig benauwd tafereel. Dan stopt de ademhaling. Ik tel de seconden, trachtend mezelf intussen de beginselen van een ooit gevolgde reanimatiecursus te herinneren. Maar gelukkig wordt er weer een flinke teug lucht gehapt. Het gebrek aan zuurstof lijkt onbewust te worden waargenomen, dus volgt de draai naar de rechterzij. Nu kunnen er drie dingen gebeuren. Als ik veel geluk heb blijft het stil. Met ietsje minder mazzel hoor ik licht gesnurk wat niet vreselijk irriteert. Maar soms blijft luidruchtig gesnurk doorklinken. Een por of een kneepje in de neus kan helpen, maar ook irritatie opwekken. Ik kan proberen me niet te ergeren en in slaap te vallen of hopen dat het stopt. In uiterste noodgevallen kan ik altijd nog naar de logeerkamer vertrekken.

Maar dan de omgekeerde situatie. Hij ligt niet wakker van mijn gesnurk, de lieverd. Maar hij wordt soms wel gewekt door andere nachtelijke activiteiten. Ik heb het van horen zeggen maar omdat hij het vertelt, geloof ik dat het waar is. Ik

schop, sla en gebruik schuttingtaal. Drie zaken die me in wakkere toestand vreemd zijn. Soms heb ik nachtmerries en zet het dan op een gillen. Een enkele keer maakt hij me wakker, zoals die keer toen ik een gehorig hotel bij elkaar krijste. Misschien kunnen we beter op twee aparte kamers gaan slapen. Mwah... toch maar niet.

